

RONYT

Medlemsblad for Rudkøbing Roklub - Skudehavnen 2 - 5900 Rudkøbing

August 2013

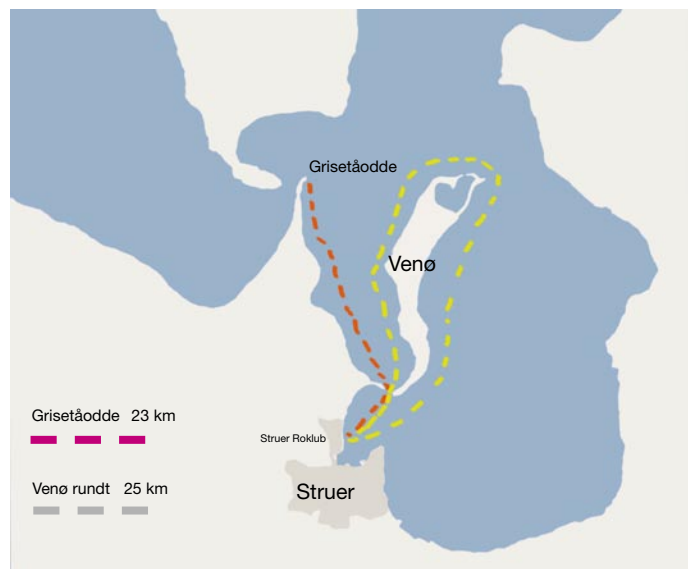
Venø rundt

- Jeg har aldrig roet i sådant vejr før, det er det værste jeg har prøvet.

Efter at have pakket bilen fredag den 31. maj tog Jytte, Erling, Jørgen, Henni og undertegnede turen til Struer for den følgende dag at ro Venø rundt. Vel ankommet til Struer blev vi indkvarteret på Struer Vandrehjem nær ved roklubben. Vi skulle alle fem bo på samme værelse, hvilket jeg nok ikke umiddelbart syntes, var en god idé – det er ikke lige min stil, og jeg har aldrig haft den store spejderånd i mig. Men skal sandheden frem, så gik det over al forventning, det blev rigtig hyggeligt uden for megen fisen eller snorken. Da de fire roerne skulle være friske til næste dags strabadser, gik vi alle tidligt til ro.

Da vi slog øjnene op næste morgen og kiggede ud af vinduerne var gårsdagens flotte og varme vejr pist borte. Det var blæst op og store, sorte regnskyer lå tungt over Limfjorden – var det rovejr? Alle mente, at det var det, så efter morgenmaden blev der sat rohold, bådene kom i vandet og nogle hårde ture ventede. Mens de fire roede i farvandet omkring Struer, tog jeg en tur op til Salling, hvorfra jeg kunne

se Venø i det fjerne. Jeg skulle besøge nogle kirker og voldsteder, og i begyndelsen var det koldt og diset og jeg tænkte bekymret på roerne på vandet. Men pludselig lysnede det, og det blev dejligt varmt – godt for roerne, tænkte jeg.

Jeg havde en dejlig tur rundt i Salling, hvor jeg bl.a. besøgte både den gamle middelalderborg, Spøttrup og Jeppe Åkjærs hjem, Jenle. Efter en god frokost i Skive vendte jeg så snuden mod Struer igen. Pludselig ringede mobilen – det var Henni. Hun og Jytte sad nu i Kvikly i Struer og fik en kop kaffe og ville nu gerne hentes.

Det var to forfrosne mus jeg fandt i Kviklys cafeteria. Venø rundt havde været en hård tur for dem, og det gode vejr havde de ikke set noget til. Henni blev ved med at udbryde – jeg blev våd - fuldstændig våd fra yderst til inderst.

Men hvor var Erling og Jørgen?

Ja, de roede endnu. Efter en tur op langs Venøs østkyst og tilbage igen, var de blevet "overtalt" til at tage endnu en tur. De troede dog, at turen kun gjaldt frem og tilbage til Grisetaådden. Men nej, det blev hele Venø rundt denne gang. Så da de endelige dukkede op i klubhuset igen, kunne man se på dem, at det ikke havde været nogen let tur.

- Jeg har aldrig roet i sådant vejr før, det er det værste jeg har prøvet, sagde Jørgen træt og våd. Selvom Erling ikke sagde det direkte, var det tydeligt at se, at det også for ham havde været en virkelig hård tur. Dagen sluttede med et overdådigt ta' selv-bord i klubhuset med udlodning af mange fine præmier –

Og så var der bal bagefter!

Den gamle redacteur

Kampen om den gule trøje

Erling P. måtte i flere omgange aflevere den gule førertrøje til henholdsvis Knud og Erling L. Men i skrivende stund er Erling P. igen indehaver af den gule trøje - han er svær at slå!

I Horsens er der altid rovejr !

Sådan lød meldingen fra Horsens Roklub dagen før 60+erne skulle op og ro i Horsens Fjord den 29. maj. Men ved afgang fra Rudkøbing var vi noget betænkelige, for her var det i hvert fald ikke, hvad vi ville kalde for godt rovejr. Vel ankomne til Horsens Roklub viste det da sig også, at rovejr var det ikke lige. For megen regn og blæst fra øst.

Plan B

Efter lidt frokost måtte vi lægge en plan B. Men vi 60+’ere er ikke rådvilde. En gruppe tog op til Horsens Statsfængsel, som nu er museum. Her kunne de bl.a. se justitsminister Albertis blyant. Han blev i 1908 fængslet for at have svindlet for 15 mill.kr. svarende til 800- til 900 mill.kr.i dag. Også øksen, der huggede hovedet af Jens Nielsen, som var den sidste, der blev halshugget i 1892, kunne ses.

Danmarks måske dyreste småkager

Vi andre tog en tur til Alrø og ville gå en tur langs stranden. Men vejret var for dårligt, selv for de barske roere, så der var god tilslutning til forslaget om at få lidt eftermiddagskaffe. Vi havde på vej over øen set en gård, hvor de udskænkede kaffe, så vi vendte bilerne og satte kursen mod kaffestedet. Gården viste sig at være et spisested, som egentlig ikke var åbent til sæsonen endnu, men på pga. et selskab, havde de lukket op. Vi var lidt heldige, da de indvilgede i, at vi godt kunne få lidt kaffe. Servitricen fremhævede den gode kaffe (Merrild - som om det skulle være noget særligt!!) og det eneste vi kunne få til kaffen var småkager (hjemmebagte - fremhævede hun igen). Jytte ville gerne have haft en softice - men nej. De havde kun de hjemmebagte Florentinere. Selv om vi synes, at vi da ikke er specielt småbegavede os fra Rudkøbing, læste vi alligevel menukortet, som Fanden læser Bibelen. Vi var alle enige om, at vi kunne få kaffe og kager for 30 kr. - så det måtte vi så ha’. Efter at have drukket Merrild-kaffen og spist de hjemmebagte Florentinere (som ikke var bedre end Jyttes småkager) skulle der afregnes. Vi samlede

pengene ind - 30 kr. pr. mand - det måtte være det. Men servitricen så måbende på os - beløbet passede ikke!! Vi kiggede på hinanden, hvad var der galt? -I skal da betale 20 kr. for kaffen også, forklarede servitricen. Vi sad fuldstændig betuttet med lange ansigter - skulle vi virkelig betale 30 kr. for to Florentinere? Det kunne da simpelthen ikke passe? Jo, det passede godt nok. Servitricen bad os kigge på menukortet igen og rigtigt, vi havde læst forkert. Der er nu engang forskel på Cafe og kaffe. Vi måtte til pungen igen. På turen på vej tilbage til Horsens var alle enige om, at det måtte da simpelthen være landets dyreste småkager, vi havde fået, men hva’, vi var en oplevelse rigere og lidt fattigere.

Kaffetid
Cafe Alrø hjemmebagt kage /småkager / brød.....30,-
Kaffe / te.....20,-

Tilbage i Horsens var der arrangeret aftensmad på Dollys, hvilket var rigtig godt, og så gik turen tilbage til Rudkøbing. Vi havde haft en rigtig god tur, selv om vi måtte sande, at det altså ikke altid er rovejr i Horsens!!

Den gamle redacteur

Ombygning af klubhuset

Inden længe er arbejdet med at renovere sydsiden af klubhuset færdig. Mange har ydet en god indsats og resultatet bliver virkelig flot.

Kan det virkelig passe?

Ø-HOP

Af René Larsen

Mange sydfynske øer blev besøgt under fem roeres weekendtur.

Af René Larsen

"Mellem digerne og havstokken er bredden bestrøet med kampesten i alle størrelser og alle farver, sandet imellem dem er bevokset med et væld af blomster... Alle disse stærkt lysende gule farver virker pragtfuldt mod de grå kampestensmasser", skrev Achton Friis i "De danskes Øer" efter sit besøg på Skarø i 1921. Blomsterfloret bød også vi fem roere – Henni, Jytte, Erling, Conny og René – velkommen til øen, hvor vi skulle overnatte i Svendborg Roklubs hytte.

Vi havde lavet en weekendtur, som vi kaldte for ø-hop, og vi skulle overnatte i hytten, der ligger lige ud til det natur-smukke Revet. Her sad vi gennem den smukkeste sommeraften og betragtede solnedgangen. Mætte af god mad og oplevelser fandt vi efter kaffen køjerne.

Inden ankomsten og overnatningen på Skarø, havde holdet i "Albani" besøgt 3 andre øer i Det sydfynske Øhav.

Formiddagskaffen blev indtaget på Strynø, frokosten på Hjortø og eftermiddagskaffen på Drejø inden kursen blev sat mod aftensmaden og Skarø.

Vejrudsigten var lovende. Sol, 18 til 23 grader og svag til let vind fra vest, men vinden over middag lørdag var mere jævn end let og frisk i stødende. Det gjorde, at nogle fik dobbelt styretid, så vi kunne skifte i læ af de forskellige øer undervejs. Det gav ud over ømme muskler, da vi roede mod vinden og strømmen, ikke anledning til problemer. Vi havde sørget for rigeligt med forsyninger, og som nævnt rigeligt med stop undervejs. "Hvordan skal vi dog nå at spise alt det", sagde Jytte ved afgangenen lørdag morgen fra klubben. 32 km og 8½ time senere kunne vi konstatere, at det vist passede meget godt. Rugbrødsmotorerne skulle have brændstof!

Vi havde endda suppleret egne forsyninger med en kop kaffe med hjemmebagt kage i den meget idylliske og romantiske have til museums gården Gl. Elmegaard på Drejø. Et besøg på denne firelængede stråttækte bindingsværks gård kan bestemt anbefales.

Anden dagen første os gennem Svendborg Sund. "Det er lige før, vi får hold i nakken", kunne Henni konstatere, da vi både skulle ro og betragte de flotte villaer, hvoraf nogle stykker – kunne vi se på skilte ud mod vandet – var til salg, fx Rantzausmindevej 19 B til 14 mio. kr.!

Vejret var rigtig dejligt. Sol og i modsætning til dagen før mindre vind end meteorologerne havde lovet, og det var ikke meget. Et kort visit i Svendborg Roklub og frokost i Thurøbund inden vi roede gennem Skårupøre Sund til en god, stor og gammeldags isvaffel. Herefter blev kursen sat mod Rudkøbing, hvor vi ankom sidst på eftermiddagen efter 66 km i alt. Trætte, men ikke mere trætte, end at vi kunne sætte tempo over sejlrenden, så vi kom fri af en sejl-båd og så lige slutte af med 10 "stærke".

Skarø-nissen.

Efter en lang dag var det dejligt at hygge sig med et glas vin og nyde solnedgangen over det sydfynske øhav.

Gammel Rudkøbing-roer

Som et lille kuriosum skal det lige nævnes, at til Skt. Hans-bålet var kommet en gammel Rudkøbing-roer. Han er nu 83 år og bor på Tåsinge og roede for 50 år siden i klubben. Desværre for ham var der ikke nogen af de nuværende roere, han havde roet med, men han hyggede sig i klubhuset og fik en god snak med Henning.

SKT. HANS

BÅL

Skt. Hans aften blev "business as usual" - på den positive måde. Chefredaktør for Fyens Amtsavis Troels Myhlenberg holdt en god båltale. Bålet blev tændt af unge spejdere fra Det Danske Spejderkorps, og vanen tro sang vores 4 "sangsild" for på Midsommer-visen.

Salget af øl, kaffe og kage gik rigtig godt - så der blev en god sjat til pengekassen.

Nyt splitflag til klubben

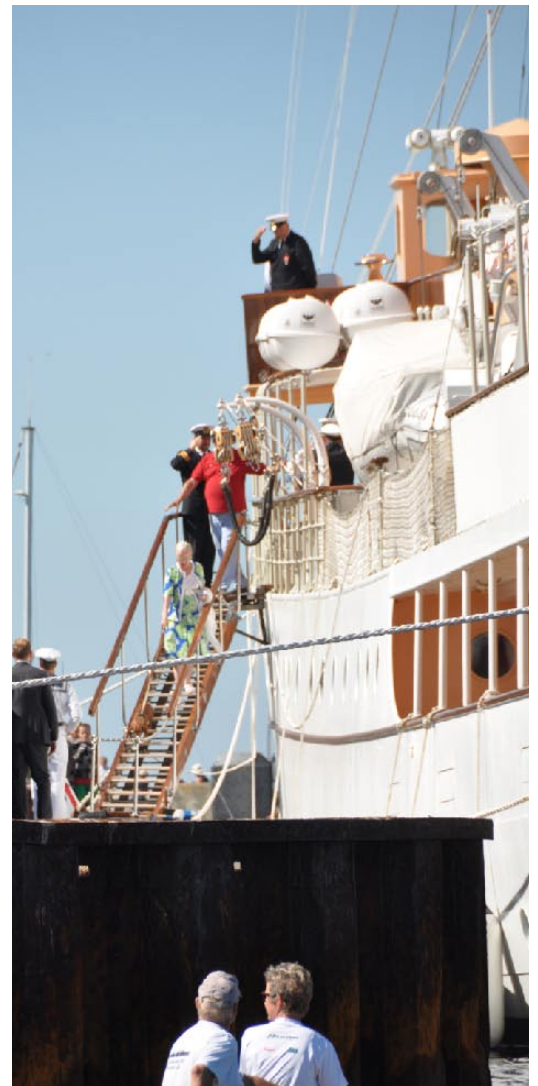

Valdemarsdag den 15. juni også kaldet flaggets dag kørte 3 biler fyldt med medlemmer fra Rudkøbing til Odense. Vi havde ansøgt Danmarksforeningen om et splitflag og skulle have det overrakt ved en højtidelighed i Den Fynske Landsby. Det blev en eftermiddag af de fine der ud over overrækkelserne af faner og splitflag til alskens foreninger og klubber også bød på en varieret og rigtig god musikalsk underholdning af et stort musikkorps, et sækkepipeland, et kor og 2 sangsolister. Henning Guldborg Hansen og Knud Reimers modtog flaget på klubbens vegne.

Royalt besøg

An der schönen blauen Donau

Af René Larsen

Újpesti Hajós Klub er navnet på en ungarsk kanoklub i udkanten af Budapest, og klubben hvor Conny og jeg fik lejlighed til at komme med på klubtur under vores besøg i Ungarn i sommer.

Kanoen var ikke helt som vi forstår ved en kano. Den var nærmest som en stor robåd, der blev roet med pagajer at syv roere og en styrmand. Men ellers var der flere ting, vi kunne nikke genkendende til. Man mødtes hver søndag kl. 10, hvor man klargjorde kanoerne og satte hold. Det var styrmanden, der havde kommandoen, og som bestemte hvem, der sad hvor.

Vi roede langs bredden op mod strømmen til en lille by, der hedder Hórany. Vi roede langs bredden, da strømmen i Donau er ganske stærk. Undervejs gik vi i land og holdt en pause, og hvor vi også skiftede side i kanoen. Vi havde noget modvind og sol og 28 grader. Det gav ingen problemer med at holde varmen. De ni kilometer til Hórany tog da også fire timer og gav sved på panden.

Til gengæld tog de ni kilometer tilbage til klubben kun den halve tid. Her var taktikken en anden. Ud på midten af Donau, som her er omkring 500 meter bred, for at få den maksimale effekt ud af strømmen.

Nok er Donau skøn, men blå, det er den bestemt ikke. Den er brun af alt det mudder, den transporterer med til sit udløb i Sortehavet. Det var tydeligt at se på træer og omgivelser, hvor højt vandet havde stået tidligere på sommeren. Alt var farvet af det mudder, der var blevet aflejret, og som siden var tørret ind. Og i klubhuset havde man på væggen markeret, hvor vandet stod den 10. juni, da det var på sit højeste. Mærket sad i min øjenhøjde – 8,89 meter over normalen!

Med Kronborg om styrbord -

En lille historie om Erling P.'s, Knuds og Bennys roferietur 2013:

Start den 8. juli kl. 17:00 i Roskilde. Vejrudsigterne var lovende, så vi startede blødt ud med 17 km i flot vejr og landede i Roskilde Roklubs sommerhus ved Skuldelev Strand. Sommerhuset lignede noget en "afdød rig onkel" havde testamenteret til dem. Det var rigtig fint med alt moderne grej og soveværelser – men – langt til nærmeste kro!! Så Benny måtte vise sin kogekunst, for begynde ferien med dåsemad – dén går jo ikke. Inden vi tog hjemmefra havde vi talt om, hvad vi skulle gøre, hvis vi kom i sådanne situationer, og huskede hinanden på, at i gamle dage når cowboy'erne red ud på prærien, havde de en oksebøf stukket ind under sadelen – så hvorfor ikke – vi sidder jo alligevel på en pude. Men nej – ikke denne gang – Benny havde ikke købt bøf men hak!! Et kilo!! Og det kan der såmænd blive 3 pæne bøffer af, skulle jeg hilse at sige.

Morgenritualet tager tid: komme på højkant, spise morgenkomplet bestående af blødkogte æg, juice, ristede boller, morgenbitter, pakke båd, så inden første årtag er der gået 2 timer, og dagens mål er Nykøbing Sjællands roklub. Vi ror nordpå i vestsiden af fjorden. Mange steder er der ikke megen vanddybde, men det er vi jo vant til at navigere i. Det kan hænde, at man må af og trække båden – så er det jo godt, at vi er unge og stærke?! Frokosten indtog vi på havnen i Kulhuse, hvor vi for øvrigt delte bænke og bord med et ældre par fra Dragør, der lige havde været ovre i havnens kiosk og købt stegte fiskefileter og frikadeller. Erling spurgte dem på sin sædvanlige charmerende måde hvordan det smagte, for det så sørme dejligt ud, og straks blev vi alle inviteret til at smage – med remoulade og det hele – joh, det var fint. Men af sted igen. Vinden var nu frisket lidt og gået i NV, så fra Hundested til Rørvig rullede hele Kattegat ind i Isefjord med store, lange bølger at ro på. Nykøbing ser man først når man runder sidste pynt ind i bugten, men nu er vi inde på min gamle hjemmebane – jeg var medlem af roklubben i midt-60'erne. Klubben var næsten ikke til at kende igen – der var bygget om og til. Det var et dejligt sted med dejlige mennesker.

Nu er det jo sådan set en ferie men, som I muligvis fornemmer, egentlig også en gourmettur, så vi anstrenger os ind imellem for at finde gode spisesteder, der hvor vi lægger ind for natten, men selvom jeg førhen kendte de fleste gode steder i byen, er det jo 48/49 år siden, jeg holdt til på de kanter, så stederne fra dengang er jo for længst gået over i historien, så desværre røg vi på en tør Wiener Schnitzel i gågaden.

Næste morgen går det sydpå langs den smukke kyst. Snart dukker Søværnets anlæg ved Kongsøre op, og nu er jeg virkelig på hjemmebane. Her har jeg fra 1964-68 gået i en skole, som på mange måder præger dens elever resten af livet, men det er en helt anden historie. Vi går i land, jeg havde lovet at vise lidt rundt, men nej, nej, først skal man melde

sig i vagten, så der blev jeg lige sat på plads. DETTE ER MILITÆRT OMRÅDE, INGEN ADGANG. Det vidste jeg selvfølgelig, men nu var det jo søndag, og ingen "frøer" hjemme, så... men den gik ikke, da vi ikke havde meldt vor ankomst – så afgang og af sted mod Holbæk. Jeg havde for øvrigt været der kort forinden med det gode skib "EJNO" til træskibs-træf i pinsen, så roklubben var forberedt på vort besøg. Klubhuset ligger smukt ved den lavvandede fjord, så af den årsag har de en ca. 100 m lang bro at køre ud ad inden bådene kan sættes i vandet, men det fungerer. Jensen har bygget et bøfhus på pæle ud over vandet lige ved havnen, så der indtog vi et beskedent måltid.

Så er det blevet mandag og vi ville have roet øst om Orø, men der loves frisk vind fra NV, så vi sniger os samme vej tilbage, passerer Lammefjord, og spiser frokost og bader ved en dejlig plads i Kongsøreskov.

Hen på eftermiddagen pauser vi i Rørvig, vinden er stadig ret frisk, så vi spiser en kæmpe isvaffel mens vi venter på, at det skal flove, så vi kan komme over til Hundested Roklub. Vi kommer endelig af sted. Der er såmænd ikke så langt over, men farvandet er lunefuldt. Roklubbens bygning vender ud mod åbent hav, og ved næsten ligeså lavt vand som i Holbæk, men her graves hvert år en rende ind til broen, der sander til om vinteren. Omkostningsfuldt, jah, men de havde da også for nylig søgt A. P. Møller Fonden om penge og fået 1.000.000, som de kunne bruge til hvad de ville!

Vi havde planlagt herfra at tage turen langs Sjællands nordkyst, over Gilleleje og ned i Øresund, med "Kronborg om styrbord", men, som vi ved, kan man planlægge ture lige så tosset man vil, i sidste ende er det altid vejrliget, der får det sidste ord, så tirsdag morgen skal der tages store beslutninger for meldingerne siger ret frisk vind fra NV og der loves op til 10-12 sm. Så kursen sættes atter mod syd – tilbage til Roskilde. En stor skuffelse for Benny, der så gerne, som de rigtige sømænd ville prøve at have Kronborg om styrbord, men det er altid rart at have noget til gode! Turen sydover gik nu langs østside – det var en helt anden oplevelse. Kysten er meget kringlet, kuperet og bebygget, og den hårde vind, man havde lovet, mærkede vi ikke – men det skulle vi da komme til. Sidst på eftermiddagen lander vi i Roskilde efter en meget flot tur. Erling taler med en af de lokale om overnatning, men uha, det var lige ved at gå galt, der måtte ikke overnattes i klubhuset p.gr.a. brandfare, så det var enten vandrehjemmet eller teltet, vi havde med. Vi talte os dog til rette så alle blev glade!

Et nyt kapitel begynder næste morgen, for nu går det over land, vi pakker bil og båd og KØRER til Helsingør, men på vejen ud til roklubben så vi da Kronborg, måske ikke om styrbord, men alligevel - som en vis form for kompensation for Benny! Vi sneg os dog lige indenom i byen og købte "En enkelt" – for en sikkerheds skyld – kr. 168.00, det kan man vist kalde svenskerpriser! Bil og hænger efterlades ved roklubben, og nu går det mod København med friske åretag – vi er ved at være i form – vi runder snart de 200 km. Vi ror tæt langs kysten for vinden er frisk fra NV og kan nu bedre se huse og alting inde på land - bliver enige om, at de mennesker som bor her må være temmelig store, at dømme efter størrelsen på husene de bor

i. I Nivå sniger vi os rundt molerne og ind i havnen, vinder er yderligere tiltaget, så vi finder et sted at spise, derefter roklubben. Nærstudie af vejrforholdene og skippermøde igen, igen, og vi er enige om at hente bilen og tage over land til København. Endnu engang må vi bevæge os over land til et nyt sted og er så heldige at en flink kajakdames mand kører Erling og mig op til S-toget, så vi kan komme til Helsingør og få fat i bil og hænger. Dagen slutter i Københavns Roklub. En rigtig stor roklub hvor vi bliver godt modtaget (og hos dem arbejder man ikke i brandfaren). Vi fik en af deres gymnastiksale for os selv til overnatning.

Torsdag morgen er det så Københavns havn, nu kan det ikke mere gå galt vejrmæssigt. Det er et fantastisk sted at ro, meget at se på, men det er liksom alt er forandret, gamle bygninger revet ned eller lavet om og nye overalt – ikke engang vandet vi ror i synes det samme. Jeg har tidligere i mit liv lavet mange forskellige arbejder i havnen, så for mig var det en overraskende oplevelse – men Christiansborg og Nyhavn var dog på deres gamle pladser. Så er der jo også en del trafik af forskellig slags. Hvis alle fulgte reglerne, var det ikke noget at tale om, men de professionelle turbåde og færger ejer stort set havnen, og sejler så efter det, og hvad angår lystbådene er det tilsyneladende få, der ved hvad reglerne siger, det minder lidt om "Canal Grande" i Venedig.

Den Lille Havfrue fik ikke besøg af os, den hårde nordenvind har også magt i denne del af havnen, så vi tog rundt i de små kanaler, og tænk, i en af dem bag Operaen fandt jeg mit gamle skib "Maria Regina", bygget om til husbåd og næsten ikke til at genkende. Lige ved Christianshavns Torv over for "Lagkagehuset" lå der en lille restaurant på en flåde, så der indtog vi frokosten, serveret 4 m fra, hvor "Finn" lå fortojet. På vej mod Sydhavnen, hvor KR ligger passerede vi havnebadet på Islands Brygge med masser af mennesker, barer og restauranter. Det så ikke ud til at der er mange der arbejder i hovedstaden, og at dens køneste piger er udstillet langs kajkanterne – jo, jo, meget at se på.

Det er besluttet at næste dag – fredag – er sidste rodag. Det går sydover, ned mod slusen, for sådan én er der i bunden af havnen. Man kan komme igennem 08:30 – 10:00 med en frivillig ubetalt slusevagt, fortalte de i KR, så det var velset om man stiller et par øl ind på kajkanten, men vi havde kun 3 tilbage, og dem havde vi andre planer med. Vel ude af Klavebodsløbet beslutter vi os for, at gå rundt om Amager. Vejret er højt og flot og for en gangs skyld ingen vind!! Den sparede øl drikkes ved Aflandshage, imens vi ser på rideheste og fly der lægger an til landing, de kommer i én lang række – lufthavnen ligger jo lige bag os. Men så skulle det vise sig, at vi lige skulle have en sidste hilsen fra nordenvinden. Da vi når op til Prøvestenen er det blæst op til en strid vind, og tilbageslaget fra den ca 1 km lange spunsvæg er noget af det værste jeg har roet i. Det blev til en meget lang kilometer, men vi kom dog omsider til Lyneteløbet og ind i havnen, hvor vi fik medvind og på den anden side af broerne, var der vindstille, og her lå igen en stak københavnere og dasede i det blide solskin – som om vores hårde ridt på bølgen blå kun var en illusion.

Tilbage i KR er man ved at gøre klar til grillaften og snakke langtur om lørdagen – om vi ville være med? Men vi takker nej – drengene har hjemve!? Der pakkes og vi kører vestpå. Efter afrigning i Rudkøbing kan vi over den sidste øl atter takke hinanden for endnu en dejlig og oplevelsesrig tur – måske mere ferie end ro denne gang – og sende en venlig tanke til alle de hjælpsomme og gæstfrie mennesker, vi mødte på vor vej i det sjællandske.